

- 2) Czy art. 5–7 rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania prawa do odszkodowania pasażerów dotkniętych zmianą rozkładu lotów można traktować jak pasażerów dotkniętych opóźnieniem lotu oraz że w związku z tym mogą oni powoływać się na prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 tego rozporządzenia, jeżeli z powodu zmiany rozkładu lotów ponoszą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, czyli jeżeli przybędą do miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie planowanym przez przewoźnika lotniczego czasie przylotu?

(¹) Dz.U. 2004, L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 24 lipca 2018 r. – Google Ireland Limited / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága

(Sprawa C-482/18)

(2018/C 352/28)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Google Ireland Limited

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 18 i 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „TFUE”) oraz zakaz dyskryminacji należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom podatkowym państwa członkowskiego, którego system sankcji przewiduje za niewykonanie obowiązku rejestracji do celów podatku od reklamy nałożenie grzywny za zaniechanie, która w przypadku spółek niemających siedziby na Węgrzech może być nawet 2 000 razy wyższa niż kara mająca zastosowanie do spółek z siedzibą na Węgrzech?
- 2) Czy można uznać, że opisana w poprzednim pytaniu sankcja o uderzająco wysokiej kwocie i represyjnym charakterze może zniechęcić usługodawców, którzy nie mają siedziby na Węgrzech, do świadczenia usług w tym państwie?
- 3) Czy art. 56 TFUE i zakaz dyskryminacji należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom, zgodnie z którymi w przypadku spółek mających siedzibę na Węgrzech obowiązek rejestracji jest spełniany automatycznie, bez wyraźnego wniosku, wraz z nadaniem węgierskiego numeru identyfikacji podatkowej podczas wpisywania spółki do rejestru handlowego, niezależnie od tego, czy spółka publikuje reklamy czy ich nie publikuje, natomiast w przypadku spółek niemających siedziby na Węgrzech, które publikują reklamy w tym państwie, nie dzieje się to automatycznie, lecz muszą one wyraźnie spełnić obowiązek rejestracji, a jeśli tego nie uczynią, można na nie nałożyć określoną sankcję?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, czy art. 56 TFUE i zakaz dyskryminacji należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one sankcji takiej jak ta będąca przedmiotem postępowania głównego, nałożonej z powodu niewypełnienia obowiązku rejestracji na potrzeby podatku od reklamy, w zakresie, w jakim wspomniane przepisy są sprzeczne z powyższym artykułem?
- 5) Czy art. 56 TFUE i zakaz dyskryminacji należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisowi, zgodnie z którym w przypadku spółek mających siedzibę za granicą decyzja o nałożeniu kary jest ostateczna i podlega wykonaniu z chwilą jej doręczenia oraz można się od niej odwoływać jedynie w drodze postępowania sądowego, w którym sąd nie może przeprowadzić rozprawy i dopuszczalne są jedynie dowody z dokumentów, natomiast w przypadku spółek mających siedzibę na Węgrzech na nałożone na nie grzywny można wnieść odwołanie na drodze administracyjnej, a ponadto postępowanie sądowe nie jest w żaden sposób ograniczone?

- 6) Czy art. 56 TFUE, w świetle prawa do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy, ustanowionego w art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą praw podstawowych”), należy interpretować w ten sposób, że powyższy wymóg nie jest spełniony, gdy grzywna za zaniechanie jest naliczana codziennie, a jej kwota została zwiększona trzykrotnie, przy czym usługodawca jeszcze nie wie o wydaniu poprzedniej decyzji, w związku z czym nie może naprawić swojego zaniechania, zanim zostanie na niego nałożona kolejna grzywna?
- 7) Czy art. 56 TFUE w związku z prawem do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy ustanowionym w art. 41 ust. 1 karty praw podstawowych, w tym prawa do bycia wysłuchanym ustanowionego w art. 41 ust. 2 lit. a) karty praw podstawowych oraz prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu, ustanowionego w art. 47 karty praw podstawowych, należy interpretować w ten sposób, że wspomniane wymogi nie są spełnione, gdy decyzja nie podlega zaskarżeniu w postępowaniu administracyjnym, a w postępowaniu sądownoadministracyjnym dopuszczalne są tylko dowody z dokumentów i sąd nie może przeprowadzić rozprawy w sprawie?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)
w dniu 20 lipca 2018 r. – Société de perception et de distribution des droits des artistes-interprètes
de la musique et de la danse (SPEDIDAM), PG, GF / Institut national de l’audiovisuel**

(Sprawa C-484/18)

(2018/C 352/29)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Société de perception et de distribution des droits des artistes-interprètes de la musique et de la danse (SPEDIDAM), PG, GF

Strona pozwana: Institut national de l’audiovisuel

Pozostali uczestnicy postępowania: Syndicat indépendant des artistes-interprètes (SIA-UNSA), Syndicat français des artistes-interprètes (CGT)

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 lit. b), art. 3 ust. 2 lit. a) i art. 5 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one temu, by uregulowanie krajowe, takie jak art. 49 II ustawy nr 86–1067 z dnia 30 września 1986 r. w sprawie swobody komunikacji, zmienione art. 44 ustawy nr 2006–961 z dnia 1 sierpnia 2006 r., wprowadzało na rzecz Institut national de l’audiovisuel (INA), korzystającego z prawa do wykorzystywania archiwów audiowizualnych publicznych przedsiębiorstw medialnych, system odstępstw polegający na tym, że warunki korzystania z utworów artystów wykonawców oraz wynagrodzenie następujące po tym wykorzystaniu są regulowane przez umowy zawierane między INA a samymi artystami wykonawcami lub organizacjami pracowniczymi reprezentującymi artystów wykonawców, które to umowy powinny w szczególności określać stawki wynagrodzenia oraz warunki ich wypłaty?

⁽¹⁾ Dz.U. L 167, s. 10.